

otevřeným dopisem apod., tedy postupovat standardními komunikačními cestami. Akcionáři spolu nemusí komunikovat zásadně pouze na valné hromadě společnosti.

K výtčám k činnosti „statutárního orgánu“ uvedeným žádosti kvalifikovaného akcionáře, kde tento akcionář popisuje údajně *opakované a závažné porušení povinnosti statutárního orgánu* společnosti, a to s odkazem na zákonná ustanovení občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích, která doplňuje citacemi judikatury Nejvyššího soudu ČR, společnost prostřednictvím tohoto „statutárního orgánu“ uvádí následující:

Akcionář usuzuje z návrhu na prohlášení mimořádného moratorium na špatnou hospodářskou situaci společnosti, dále usuzuje na platební neschopnost, dovozuje údajnou nefunkčnost a netransparentnost společnosti. Z tohoto důvodu navrhuje odvolání člena správní rady, přičemž výsledky hospodaření poměřuje dle řízení, vedeného v rámci mimořádného moratoria.

Akcionář dále uvádí, že pokud by existovaly pohledávky, tak jejich zpeněžení není možné v dohledné době. Vznáší také dotaz k uplatnění pohledávek a jejich možnému promlčení. Uvádí, že jedná s cílem projednání dalších kroků, které by měly předejít vzniku případné další újmy, zjištění skutečné výše pohledávek a závazků společnosti a poskytnutí prostoru pro vysvětlení akcionářům.

K tomu je na místě především uvést, že každý následek má svoji příčinu. Vznik dlouhodobých neuhrazených (ať již údajně „domnělých“³ nebo faktických) pohledávek je založen na základě jednostranně nevýhodných smluv uzavřených v roce 2009. Z těchto smluv, zejména z dodatku č. 4 v případě smlouvy s Krajem Vysočina vyplýval výrazně omezený vyjednávací prostor naší společnosti s objednatelům a tyto smlouvy se tak staly latentním předmětem sporu. Nejen nevýhodná smlouva, ale i trestuhodné nevyužití možnosti plné úhrady prokazatelné ztráty ze závazku veřejné služby na základě tzv. *Memoranda o zajištění stabilního financování dopravní obslužnosti veřejnou regionální železniční osobní dopravou* je příčinou aktuálních finančních problémů. Tehdejší statutární orgány nevyužily prostor, vytvořený tímto tzv. *Memorandem* a zcela nepochopitelně zavázaly společnost k plnění závazků veřejné služby za podmínek, které již za první rok fungování v parametrech takto podepsané smlouvy znamenaly pro společnost prokazatelnou neuhrazenou ztrátu ve výši 724 489,31 Kč, jak vyplývá z vyúčtování sestaveného Bc. Janem Hruškou dne 31. 1. 2011.

Dlužno poznamenat, že statutární orgán a společník kvalifikovaného akcionáře je osobou, která je za uzavření těchto jednostranně nevýhodných smluv odpovědná a je z tohoto důvodu odpovědná také za vzniklou ztrátu. Pokud jsou tedy kvalifikovaným akcionářem, prostřednictvím jeho statutárního orgánu, citována pravidla vztahující se k povinnostem statutárních orgánů společnosti, a to zejména pokud jde o postup s péčí řádného hospodáře, lze to pouze kvitovat, neboť to znamená, že si je statutární orgán kvalifikovaného akcionáře vědom toho, jaká pravidla se na něj vztahovala v době, kdy jako statutární orgán naší společnosti tyto jednostranně nevýhodné smlouvy dojednával a uzavíral.

Je ovšem na místě se zcela distancovat od snah kvalifikovaného akcionáře hledat příčinu dnešní finanční situace společnosti v jednání aktuálního statutárního orgánu, který se od ustanovení do funkce dlouhodobě potýká s problémy, které tímto podfinancováním z jednostranně nevýhodných smluv vznikly. Snaha domoci se spravedlivé kompenzace pokrývající alespoň vynaložené náklady (když už ne přiměřený zisk) pak společnost dlouhodobě paralyzuje a finančně dále vyčerpává. Soudní spory, které společnost s krajem zahájila (a které v současné době přetrvávají pouze vůči Kraji Vysočina)

³ Jakkoli tyto pohledávky jsou vykázány v souladu se zákonem č. 266/1994 Sb. o dráhách v relevantním znění (do 30. 6. 2010) a prováděcí vyhláškou č. 241/2005 Sb., o prokazatelné ztrátě ve veřejné drážní osobní dopravě a o vymezení souběžné veřejné osobní dopravy.